

PANICZY (1) ai

N pl subst panicz(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „panic” ‘młodzieniec wysokiego stanu’; właściwy takiemu młodzieńcowi: Praetextati mores, Pánicze/ śliácheckie/ dworskie/ skromne/ piękne obyczáye. Mqcz 453d.

Cf PANIĘCY

LWil